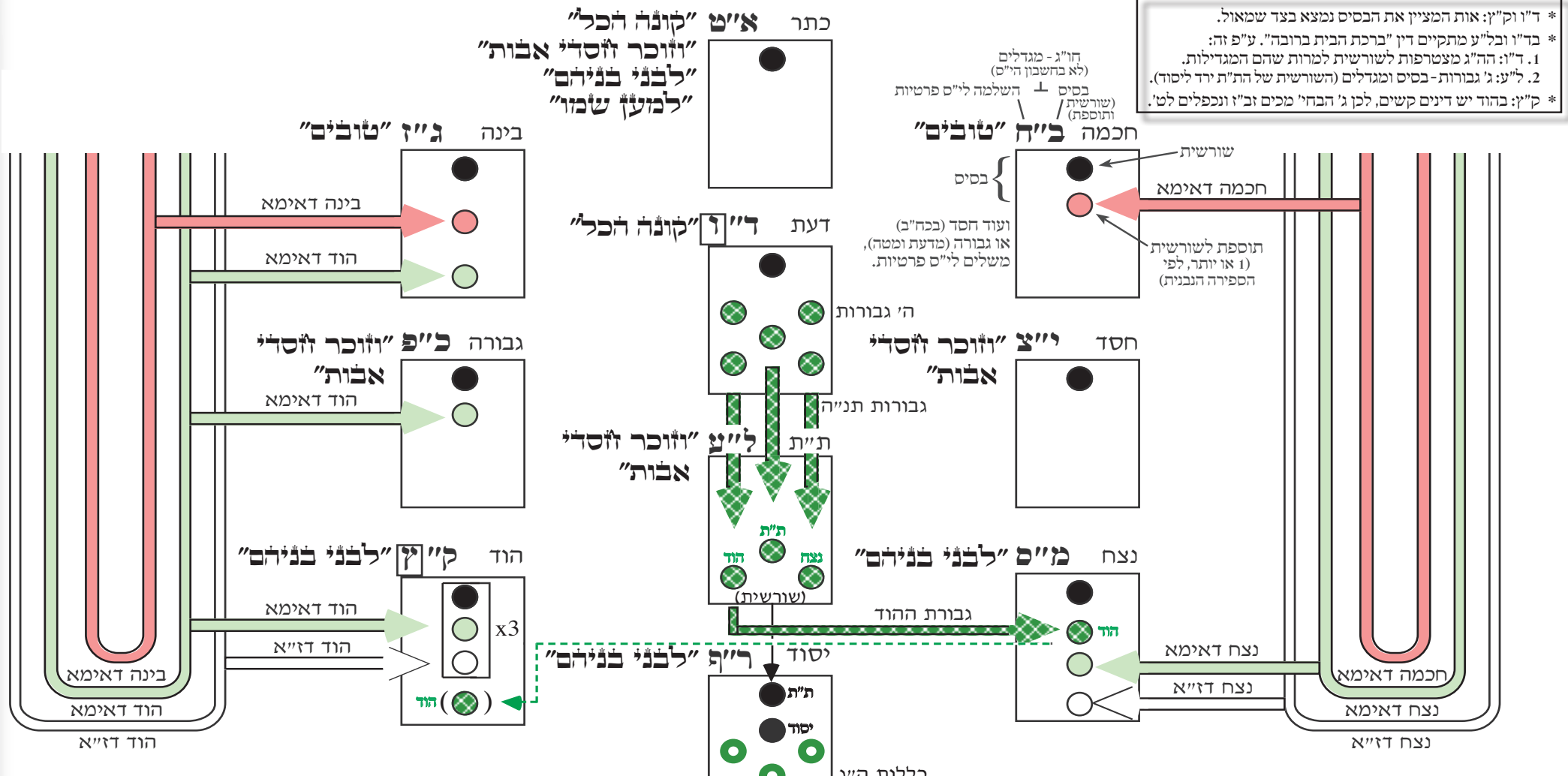

דרוש אטב"ח - בניית פרי רחל (בהארה) עיי ע"ח ח"ב דף נ"ג

* ד"ו וק"ץ: אות המציין את הבסיס נמצא בצד שמאל.
 * בד"ו ובל"ע מתקיים דין "ברכת הבית ברובה". ע"פ זה:
 1. ד"ו: הה"ג מצטרפות לשורשית למרות שהם המגדילים.
 2. ל"ע: ג' גבורות- בסיס ומגדלים (השורשית של הת"ת ירד ליסוד).
 * ק"ץ: בהוד יש דינים קשים, לכן ג' הבחי' מכים זב"ז ונכפלים לט'.

כלי ת"ת דז"א (ע"ה ח"ב דף נ"א סע"ד)

שליש עליון	לצורך אור ש"ע דת"ת	נוק'
חצי עליון דשליש אמצעי	אור בש"ת דת"ת	כתר
חצי תחתון דשליש אמצעי	נותן לכתר דנוק'	דעת
חצי עליון דשליש תחתון	נותן לדעת דנוק'	ת"ת
חצי תחתון דשליש תחתון	נותן לת"ת דנוק'	

ולכן הת"ת יכול לתת את הנקודה השורשית שלו ליסוד שאין לו על מי שיסתמך (בז"א)

מלכות ש"ן "למען שמו"

קס"א קמ"ג
קנ"א

כלל דכללות הי"ג

כל המהות של המלכות היא חותם, לכן לא רואים את השורשית (ע"ה ח"ב דף נ"ב אע"א)

- נקודה שורשית
- כללות הגבורות
- ⊗ גבורות
- הארת מוחין דאימא
- הארת נה"י דאימא (לבוש)
- הארת נה"י דז"א (לבוש)

בציור זה הבאנו רק את מרכיבי הבסיס (שורשית ותוספת לשורשית). המגדיל וההשלמה ליי"ס אינם מובאים כאן, מלבד המגדיל של ההוד (ק"ץ), שהרי יש כאן דין מיוחד שגבורת ההוד, קודם כל שימש בתור תוספת לשורשית, ואח"כ הולכת למקומה בספירת ההוד, להגדילה ליי"ס. בטבלה שבעמוד הבא, הבאנו את כל המרכיבים.

מ"ה

אותיות (ז"ת)

מלכות	יסוד	הוד	נצח	תפארת	גבורה	חסד	בינה	חכמה	טעמים
יעקב			ז"א				אבא	דכ' דא"א	דכ' דעתיק
כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	אימא	בינה	בינה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	יש"ס	חסד	חסד
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	תבונה	מלכות	מלכות

ב"ן

מלכות	יסוד	הוד	נצח	תפארת	גבורה	חסד	בינה	חכמה	כתר	נוק' דעתיק
					נוק' דעתיק				נוק' דא"א	כתר
כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
רחל			נוק' דז"א (שבגופו)							חכמה
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	אבא	חסד	חסד
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	אימא	גבורה	גבורה
תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	תבונה	יש"ס	ה"ת	ה"ר
							מלכות	מלכות	ישן	ישן

עתיק כתר למ"ה

נוק' דעתיק חמש ראשונות למלכות דכתר דב"ן (ישן) וניתוסף לו מחדש ט"ס וחזי דכתר לכתרה,

גם לוקח מהחדש ג"ר לחכמה דב"ן וד"ר דבינה דב"ן וגם הסבעה כתיב דז"ת דב"ן

כתר דחכמה לחכמתה,

כתר דבינה לבינתה

חז"צ דחכמה וכתרי חג"ת לחג"ת שלה

וחכמה בינה וחסד דבינה וכתרי נה"ס לנה"ס שלה

הערות

ע"י אוצ"ח דף ל"א ע"ב אש"ל אות ב'.

ע"י אוצ"ח דף י' ע"א אש"ל סוף אות ב' (מהדף הקודם). ענ"ה (חידושי השד"ה) דף פ' ע"א. נה"ש דף ז' סע"ב (מלכות דכתר דב"ן). ש"ש ח"א דף פ"א רע"ד.

יש לציין שרק המלכיות דז"ת דב"ן נשברו (בזמן מקרה המלכים), ולכן רק בירורים אלו יתוקנו ויהפכו להיות חלק מבנין זו"ן.

לעומת זאת, המלכיות דכח"ב דב"ן לא נשברו, ולכן המלכיות עצמם (לא בירורים) דכח"ב דב"ן יהיו חלק מפרצופי הג"ר.

כידוע, הבירורים מעוררים את היחוד לצורך הבאת המוחין. ולכן, בירורי המלכיות דכח"ב דב"ן רק מעוררים את היחוד, אך לא מהווים חלק מהבנין. בירורים אלו הם: א. בחי' נה"י דכל פרצוף שנתלבש בפרצוף שמתחתיו, בזמן מקרה המלכים, ונהפך להיות עצם מעצמיו ובשר מבשרו של הפרצוף שמתחתיו, וירד לבי"ע עם שבתי הכלים וניצוצות של המלכיות דב"ן דזו"ן. ב. התארכות - התפשטות - א"א או"א עד לגבול עולם האצילות, ונקראים גם כן בירורים.

כיום וגם בכח של זה וזו נכנסים חתלה ב' פרקין אחרונים
 א' של נח וז' של ה' וזו נכנס ג"כ רביע החסד של הכתר
 וחזרו להכנס ג"כ חרין פרקין אחרונים וזו נכנס או רביע
 א' של חסד הכתר וחזרו ליכנס חרין פרקין פילאין דג"ה וגם
 או נכנס רביע ג' של חסד הכתר והרי נכנסו כל בחי' החסד'
 כראשונה וזאת רביע א' של חסד הכתר שזה לר"ך להמחין
 ויחשבם באחרונה לסיבה הג"ל שאין הכתר נגמר עד
 שיזלם תיקון הגוף. ולפיכך החסד בפניו אינו מעלה וחזירי' הם
 ישר שם לפי שכבר בא ונשפה בחי' אור מקיף על הכתר והרי
 הוא כאילו נכנס כבר. ועתה כבר הנבדלות יכולת ליכנס וזו נכנסו
 חתלה ברעם של חסד' וידו כתי' שבה וחסד' ביסוד שבה. ואח"כ
 חזורים הנבדלות לעלות ג' מסמות הא' עולים מן היסוד אל הח"ת
 ואח"כ אל הדעת ואח"כ אל הכתר שבה ואחר כל זה אז נכנס רביע
 האחרון מחי' שליש החסד בכח כג"ל וזו נגמר כניסתם:

קל"ד ע"ב

קל"ה ד"א

לכנסים הגו' בנהי' דאימא ובהי' דז"א והנה מאלו הרי בחינות
 הגו' נגדלת הבחי' הא' שהם ה' נקו' הקשיות שכבר היו נבדקת
 בהיותה נקרא ללע כזו'. ואמנם לא בכל נקו' ונקו' מהם י' ש'
 בחי' הנדלה כל ה' בחי' הגו' ביחד. אלא כפי בחי' הנקו' ופעם
 הדבר יתבאר היטב בפ"ה מתוך דברינו. אחתם הכלל הוא כי
 בחי' הגולה פ"י המוחין דז"א אינה אלא בחי' דנוקבא "בלבד
 ובחינת ההגדלה של הגו' אינן אלא בחי' הדעת דנוקבא ובחי'
 ההגדלה של לבוש נח דאימא אינו אלא בחי' הגוף דנוקבא
 ובחי' ההגדלה של הלבוש דהו' דאימא הוא בכל קו שמאל דנוק'
 שהם נקו' בינה ונקו' נצורה ונקו' יהוד שנוקבא ובחינת ההגדלה
 של לבושי נהי' דז"א אינם אלא כז' נקו' דג"ה של הנקבה אך
 בחינת החסדים לעולם אינם נמנים בחי' ההגדלה כשם מקום
 כי הם בחי' המים המגדילים את האילן ואינם הם עלמן ההגדלה
 בצלמה. וזמ"ש והבין בחסד כסא כי הכנת תיקון א הנקבה

הנקבה כסא הוא ע"י החסדים
 והצנורות גם הם בחי' החסדים
 כג"ל דעם הם בחינת מים בגוף
 הנקבה ונקרא גבו' נשמים וע"כ
 גם הם אינם נזכרים בכלל
 הגדלה עממה אלא שגורמין
 הגדלה וזאת נקו' הדעת והח"ת
 לפי ששם י' נצורות רבים

כמ"ש במקומם וגם העצמים של שאר הבחי' יתבארו בתוך
 המשך הדברים בפ"ה. ופרט שנבאר ענין מליאות כל ההגדלות
 האלו לר"ך שדע כי כל בחי' הגדלות האלו של הנקו' של
 הנוקבא הם נרמזות באלפ"א ביה"א דאשכ"ח ג"ז ד"ו וגו' והם
 רמזות ב"י הנקו' האלו ע"ז. א"ס בכח ג"ח בחכמה ג"ז בינה
 ד"ו דעם י"ל חסד כפ נצורה ל"ע פ"ח מ"ס נח ק"ן הו' ר"ך
 יחד ש"ן מלכות חס במלכות ונשארו אותיות הג"ך שאין להם
 זוג וכבר ידעת ענין זוגות אלו מה ענינם כי הם ד' זוגות
 דאחרים וכל א' כיללת י' אחרים וד' זוגות אחרות וכל אחד
 כוללת עשרה פשרות וד' זוגות כל א' כוללת י' מאות. והענין
 בזה שדע כי עד אות ה' הם אחרים ועד ה"ל כפופה הם
 פשרו' ועד ה"ל פשוטה מאות הם ע"ד אלפ"א ביה"א דר"ך כבר
 שכל ג' אותיות מאלו היא הראשונה אחרים והשנייה פשרות והג'
 מאות עד שנמלא כי חבור דמ"ס הם ד' אחרים ומ' ארבעים
 ומ' ד' מאות וכן הג"ך ה' אחרים והג' פשרות והך' פשוטה ה'
 מאות עד שנמלא כי ה' אותיות כמנפ"ך הפשו' שהם בחי' מנפ"ך
 הכפולות הם בחי' ח"ק וח"ר ופ"ח ופ"ח ותח"ך ואח"כ אות
 האלף חזר למנין אלפ"ס:

ונחזור לפנינו כי אלו הזוגות דאשכ"ח הם ב"י הנקו' שבמלכו'
 ע"ד הג"ל ונמלא כי ענין א"ס ר"ל שנקו' הכתר היא
 נקו' א' וגיחוסי' בהי' נקו' ע"י ההגדלה ונעשית ספירה גמול'
 וכן ב"ח ר"ל כי נקו' הג' שהיא חכמה י' בה ב' בחי' וגיחוסי' פ"ס
 בה ע"י ההגדלה ח' נקו' אחרות וכן ע"ז כל האלפ"א ביה"א ב"י נקו'
 ונחמיל לבארם בפרטות. א"ס הוא בנקו' הכתר שהיא בחי'
 א' בלבד ור"ך שיהוהפו בה מחדש ע"י נקו' והושלמו ל"י נקו'
 ש"ס כספי' הכתר וזה ע"י הגדלת המים שהוא חזי' שליש החסד
 שבת"ס דז"א שזוקחת הנקבה בכח שלה כג"ל. וכבר נבאר
 כי אין לפ"ח דז"א שום בחי' אחרת מכל בחי' הג"ל שגורמין
 ההגדלה רק בחי' החסד שבו. וזה כבר נבאר לעיל לשלולם
 אינו נחשב בכלל ההגדלה עממה. ב"ח הוא בנקו' החכמה כי י' ש'
 בה ב' בחינת מעממה א' היא נקודתה הראשונה של חכמה והב'
 היא "ההארה שלוקחת מן מוח החכמה המתפשטת בגולה דז"א
 כג"ל ונקו' זו שהיא חכמה דמלכות מכוננת כנגד פרק הפליון
 דגלת דז"א כמבואר למעלה וזו אורו מוח חכמה וז"ל המתפשט
 בגולה שלו מאיר בנקו' חכמה דנוק' בחי' נקו' אחרת והרי י' ש'
 עתה בה ב' נקודות וגיחוסי' בה ונגדלים ח' נקו' אחרות ע"י
 החסד שנלח דז"א ומאיר בחכמה דנוקבא וזהו ב"ח. והרי עתה
 נעשית מוח חכמה דנוקבא ואעפ"י שהתפשטות מוחין דז"א חכמה
 ובינה שבו בב' קיים ימין ושמאל שבו אינה בחי' מוחין כמבואר
 במקומו שאין בה מוחין אלא למעלה כרישא דז"א וא"כ היאך
 יפסיק הארת המוח ההוא אשר בגולה ז"א שהם נ"ה שבו להפשות
 מוחין נגמורין בראש הנוקבא. והתשובה בזה כי ע"י הארת החסדים
 שבז"א מוסיפין הארת בראש המוחין שג"ה דז"א המלוכשים
 טו"ך

קל"ה ד"א

הגרות וביאורים א' ושה ארת בירדת מ"י שליש שכבר הרי ו' שנים כן הוא כפ"ח ס"ו נ' כל דרוש זה נעשה א"ה פ"ד ופ"ה פ"ס ככל דילי:
 שיה"ך דף ס"ח דרוש ג' ופי' שער המנהיג פ' שיששים כמנהיג ר"ח: הו' וכשער התקיים א"כ דאשכ"ח באופן אחר. ש"ס :

דמי' דבין דלמח ניהאין זנב"י דלמח ונעבו חסדים דלמח
גטרות בערך חסדים דלמח כטרופ. וכל זה נעם סתם סלע טר
הוא. ואח"כ דרך האחר שלום היה מאיר לטיקא וטחן לה
אז הארז מהמוחין שנעלה סוד יסוד דלמח אשר
טלם סס בחינת ב"ן של (ב) ושלם וטחן לה הארז [ב]
בלבד שסס בגטרות דבין דבין. וגם טחן לה הארז
בגטרות דבין (ג) דמי' ואח"כ נעם הארז מסתלק
נבי' דלמח ובי' בח' חכמה [ג] וחסדים בין דלמח בין דלמח
כשארין כסוד אור מקף על ראש ז"ל והשאר שסס כביטס
וגטרות [ד] נכנסין נטיקא ועגלת כלל האחר שה
אליו כי אז טעלם סס פתח ולא הארז לבר כנפתלם ואז
נעשה בח' הסוד (ד) שזכ כי מסתלם פי' הארז לבר
כנפתלם לה פי' ז"ל לא נעשה זכ רק בח' הפלגת שזכ
(ואח"כ) [ופתח] נעשה הסוד שזכ והס זין וירושלים כנזכ
(ה) ב"מ' ואח"כ משלים אוסן אר"א לחופה [כ] כביטל זין חב"ד י"ד זכ
שילאש דילתון (ו) אחר נסירה ועדין אן זכס רק ארזות
דלמח ומחזיגים שס פב"פ ונותן זכ החסדים דלמח שס
כס איך רק ב"ג (ז) פי' דבין מנח' (ח) עשש (ט) אלא
שצמד בגטרות שלה נקרא חסדים ואז אלא החסדים נקרא
חזא (י) [ו] דשדי צורה כי אז הוא כסוד זוג נעם
אמס

זכ חב"ד י"ד זכ

נעמה דגרטל סכא כלי הפנימי דלמח וכמוכס כלי הפנימי
דלמח. והנה ג' בח' אלו הכלים חוץ ואלמני ופנימי בכל
א' פתס יס זכ בח' פתס ואלמני כלי' זה בין בח' הכלים
ח"א או דלמח וכן בח' ארזות בין דלמח בין דלמח וכל זה
בין בלמח בין פתס וכל אלו יס לזכ בח' מ"ס ובין מ"ס
אור חכמה ובין מנח"ד כמלמס חכור כלל זה :

פרק ט (א)

ועתה נבאר כל זה בפני' סכס סתלם בא לו זה כללם
דגרטל מבינה דר"ס'ם ופזונה מבח' הדטרותס
סכא בלמח"ס בין כללים בין בלמח"ס ונכנסין ב"א ונעשין בו
כלי הפנימי מטלם בח' האחר לבר סכא דטרופס (ה) וכמוכס
כמוחין סכא נעמה לו וכל זה בח' אחר ואז שומדן אב"א
ז"ן ואז נעלם הקבכ בלמח ז"א. והוא כי סכס ה"א לוקח
חלקו וחלק שלה כי הוא בן כטר וא"כ לקח סתלם כלי שלו
וסלם בלמח לבר מנח' מ"ס ובין וכן ער"י בלמח ונמלל
שס בו פתס מ"ס ובין בלמח וכלי הפנימי לו וכן למק'.
ואמס בגטרות דבין דמי' שנאבא [ח] ניהאין זנב"י דלמח
ונעבו חסדים בערך בגטרות דלמח כטרופ שסס ג"כ בגטרות
דבין דבין חלקה וכחסדים דמי' דמי' דלמח עם החסדים

זכ חב"ד י"ד זכ

הגרות וביאורים (א) דש דב"ר טרן נקרא אחר וקרא דטרופס וטפוס : שסן טפוס : (ב) ח"ס מין שער דמי' פ"ג : (ג) זל דבין דמי' : (ד) פ"ס
מין שער ט"ל וזכר י' דש דש כי שסן ובי' : (ה) מין שער כ"ס פ"ג כלי' כסוד אור ד' וזין כשער סכונת דשס נעלם ובי' :
(ו) וזכר ט"ל סכס... שסן טפוס : (ז) ח"ס מין שער כ"ס פ"ג כלי' כסוד אור ד' וזין כשער סכונת דשס נעלם ובי' :
אוצר החכמה

יפה שעה

השמש

(א) דש שגל זה הסקן נרדן פירוש וכדי לכיטס עד מקום שז שכלט
סקר מגיע זריכיס לט להקדים עטרה שממ"ס כטולו ובין ססלל אבר
פי' שיהס לברס נחקט כל בעלמח פלזרס ומחזירס וכל סכונתס
שנפולס בלמח"ס כל אחד מל חלק פתס מ"ס ופתס כן ומל"ס פלזרן
ולמח"ס כל אחד וסוד לו לברז ולפנש סולל מ"ס ובין נאכסר כנפח"ס
כבר סכרנט כמס פתמיס לפ"ל. והנה אבא פילאש נחק' מפי' דמי'
ומפי' דבין דמי' נס הוא נחקן מפי' דמי' ומפי' דבין וטלל לזין
לכס מואר זה ולקרוחם ככל מ"ס. וכן איתל פילאש נחק' מפי' דמי'
ומבין דבין ומטובס נס ה"א נחק' מפי' דמי' ומבין דבין וסלל לזין
לכס מואר זה לקרוחם ככל ב"ן ואס חרלם לרמח כ"ז הוא הפנימי
וסוד החלקות זה זריכיס מין לפ"ל מ"ס כנפח"ס נפי' משער אר' .
אמס כשחל מיהא נקחס כפי' כללל נידך אל השונט סכס סלע מ"ס
מ"ס דמי' ומפי' דבין. ואיתל טלס ב"ן ב"ן דמי' ובין דבין. ועוד
כלל עי נקוס ליה שגל השחין כנפסין מואר סס ד נחדח לבר
שסס מ"ס ובין דבין דנחיה אחר ומפי' ובין דמי' דנחיה אחר .
ומפי' ובין דבין דנחיה פתס ומפי' ובין דמי' דנחיה פתס כ"ז סס
ד' פתמיס מ"ס ור' פתמיס ב"ן. כנס פחילת ככל כנפח"ס מואר כ"ז
להוליד מחין דגללת לגדל ז"א וזכ מחין דנחיה אר"א שרין פדיון
שמדיון אר"א ומחין אל' אינס אל' כ"ז לגדיל אה ז"א ואח"כ לגדיל
אה הסק' מלמח"ו ולגרוס כנפ"ס לנסרה מלמח"ו. ואגל סחפך
ואל"ד ד' מחין מש' מפי' דמי' ומפי' דבין ואיתל סכס כמ"ס ואל"ד
ד' מחין מש' מפי' דמי' ומפי' דבין כלל אחר מחין סל טלובין נפי'
שלו כטרופ. ואח"כ נעשה כחילוף בין מחין דלמח למחין דלמח פי'
סדך שחמה וסוד דלמח שסס ב"ן דמי' נכנסו כסוד וחלק סיסוד
דלמח ונינס טטרס דלמח שסס מ"ס דבין נכנסו כנל וחלק סיסוד
דלמח. ומלל פתס נבי' דלמח כמחין שט כס מ"ס ובין של סס מ"ס
דוקא ונבי' דלמח כמחין שזכ סס מ"ס ובין דבין חק' והוא כלמח
ככל מקום נדנרי ח"ל שגל סס מ"ס נחק' פי' אבא וכל סס כן נחק'
פי' איתל ועיין פקדן שפי משער אר"א. והשחל כמח סכס מואלסין
נפי' דלמח עם המחין שחוכס ופי' דלמח עם כמחין שנחכס נכנסו
חך טפס ח"א כי הוא טפל חלקו וחלק אשמו כמ"ס ח"ל ובר נפל
מ"ס ובין דנחיה אחר דמי' ומפי' ובין דנחיה אחר דבין כל כמ"ס
להאיר לזין לגדיל נס ה"א. וכבר טרע שח"פ פתח"ס בפי' שלישי
הח"א ח"א ונבי' שלו וטלום החסדים אח"כ סד ככר של כ"ז להגדיל וכן בגטרות החקרים אה סטיקא אינס אל' ח"פ שניסוד דלמח
כמח"ס נחיה ח"א. אכל ח"פ שניסוד דלמח אינס מחל"ס אה סטיקא ח"ל כשער פרטפי ז"ן פי' אר"א ח"פ כמח"ס אינס אל' מ"ס
ובין דבין דנחיה אחר וזק' הוא סס המ"ס דבין ונדייל ומיקן אה עמלם וע"ס. ואח"כ האיר אל' סטיק' שגלמח"ו הארז לבר ב"ן דבין סכא
כלמח כ"ז כי נטרות וטחן לה אה שלל לבר שסס בגטרות דבין. ומ"ס ח"ל נס טחן לה בגטרות למ"ס י"א אפטר לומר כן כי משולם נס
ילי נטרות דמי' פדיון מוחין יסוד דלמח אל' ככונס מ"ס ח"ל (כשער מיקון סטיק' טרפ' מ"ס) נכוד סטיק' ה' נכמה יסוד אר' אבא יסוד
נחיה כי האיר יסוד דלמח שבו נטפס ח"א נדעמ טק' ומי' נרס קיטח כ"ז שלל נדעמ שלל וכדלמי כי נחיה: סכא בגטרות סל"ר נכ
ומ"ס הארז ו סכאיר נחלמח נטיקא שלל נרס לה שחכוד מידס טיכיס נחק' ומתגדל כל פרטף שלל ונעש"י פרטף שלל מן כחיה שלל ולמח
וכר עדין לא נס איה אל' הארז לבר ולא לקחס כנחיה שוס דבר ואח"כ כ"ז לכפסחה כמח"ס נחלקו נפי' דלמח ופי' דלמח מנו טפס
ח"א. וכבר טרע שגל"ר מסחלקס כמחין לז"א ח"א אורו כנפסחה כמח"ס שזכר כחיה כמחין כחוכי נחכ"ס ככל טפס דל"ס ח"א ססמלך
כמטאר

עמסס וכל נחיה סס מחלכיס כמח"ס כנפ"ס ח"א לבר ח"ס נפי'
פי' וכלקח מ"ס סכ"ס כל איתס סלמ"ס א' י' לו נעמח שלימס כי
יס"ס' מקרא זינס כטרופ. וזיק כל לריכס אפילו כללס דמיטר וזיק
דנחיה שסס נעם וזח דנחיה אל' נעם וזח דגללת כי אלו ככר כ"ז לו
מחלכיס נעם שנלל שלימס נעמח לו כס בח' פנחיה עמח סל"ס שיהא
ל"א שוס בח' מ"ס כבוס עם חמן וכמחלק'ס וחררס כמח"ס חכ"ס
סס כמחין ד' ראשונה כח"ז ססלולת שסס כנפ"ס פרטפיס כמח"ס
דנחיה ח"ס ימורה שנל"ס כמח"ס כלל עם שחכ"ר מסחין ל'
עד טרף טימן מ' הכל הוא כמח"ס פרטפיס כנינס ח"א ונפ"ס
מח"ס ח"ל כי מ"ס ל' לככר דבר נפ"ס וטרן לישריס כלמ"ס
איתל וטלס דבין דמי' [ז] מין כשער י"ד פי' מ"ס ופי' מפי' י"א
ומ"ס ופי' מפי' י"ד ופי' מפי' י"ד [ג] נ"כ כלל הארז נעלה :
[ג] נ"כ שסס מ"ס דמי' ומפי' דבין כמח"ס נבי' דלמח : [ד] (מין
מ"ס דק קב"ד פי' נ"כ שסס ב"ן דמי' ובין דבין כמח"ס נבי'
דלמח ומלל פי' נבי' דלמח לבר נכנסיס נטיקא נעמ כמח"ס .
ועיין כדדשי כמח"ס וכמח"ס מקומה שזכ נבי' דלמח כנפסין נטיק'
נעמ כמח"ס ופי' . ואפטר כי מ"ס נבי' דלמח כנינס וכמח"ס
דמיכס קודם כחילוף אמנס אינס נכנסיס מלמח"ס רק נבי' דלמח
לבר. ואפטר שזכ ספיון הוא כנפס"ס כמחין מ"ס לזרד אור שקב
ורחל א' לזכ כמו כמח"ס כולל אכל כמח"ס הוא דמי' כמח"ס כמו
כמח"ס ופי' א' ככללית ככ"ד שפת אה נרדן שנס ככ"ד דלמח יכנסו
נס ודלמ"ס : [כ] נ"כ ופי' אה א"ל שט עשין בח' אה ז"א י"א
כמח"ס נחיה כמח"ס אחר כמח"ס כטרופ. י' למר ככ"ד נעש"י
נח"י אה נק"ס של כמח"ס. אל' שפדיון ז"ע כי נק"ס של (מין ח"א
דק קב"ד פי' כמח"ס לא נחקן רק בח' כלי' דמי' והוא נחקן בח"א
נדלמח חק' וכח"י ו' כמח"ס כנל הוא נח"י כרוחם שחכ"ר כלי' כמח"ס
והוא נחקן מנח"י נדלמח נטר מחלמ"ר דמי' דישכ"ו. וי"ל שנק"ס של
כמח"ס כלי' ורוחם דטיק' ככללית דכל ככ"ד שטח כמח"ס כנח"ס
כללית חונה כמח"ס איתס אכל טק' כמח"ס דכל חפ"ל נרדן נעש"י
ל' כלי' ורוחם כמח"ס אחר כמח"ס : [ו] נ"כ ה"א נטיקא כמח"ס דכל
ככ"ד שטח כמח"ס כמח"ס כללית אכל נטיקא כמח"ס דלמח דכל חפ"ל
נרדן

זכ חב"ד י"ד זכ

בגל אבא וכל ככ"ד בגל איתל ואחר שחכ"ר הוא כל זכר נרדן
הח"א ח"א ונבי' שלו וטלום החסדים אח"כ סד ככר של כ"ז להגדיל וכן בגטרות החקרים אה סטיקא אינס אל' ח"פ שניסוד דלמח
כמח"ס נחיה ח"א. אכל ח"פ שניסוד דלמח אינס מחל"ס אה סטיקא ח"ל כשער פרטפי ז"ן פי' אר"א ח"פ כמח"ס אינס אל' מ"ס
ובין דבין דנחיה אחר וזק' הוא סס המ"ס דבין ונדייל ומיקן אה עמלם וע"ס. ואח"כ האיר אל' סטיק' שגלמח"ו הארז לבר ב"ן דבין סכא
כלמח כ"ז כי נטרות וטחן לה אה שלל לבר שסס בגטרות דבין. ומ"ס ח"ל נס טחן לה בגטרות למ"ס י"א אפטר לומר כן כי משולם נס
ילי נטרות דמי' פדיון מוחין יסוד דלמח אל' ככונס מ"ס ח"ל (כשער מיקון סטיק' טרפ' מ"ס) נכוד סטיק' ה' נכמה יסוד אר' אבא יסוד
נחיה כי האיר יסוד דלמח שבו נטפס ח"א נדעמ טק' ומי' נרס קיטח כ"ז שלל נדעמ שלל וכדלמי כי נחיה: סכא בגטרות סל"ר נכ
ומ"ס הארז ו סכאיר נחלמח נטיקא שלל נרס לה שחכוד מידס טיכיס נחק' ומתגדל כל פרטף שלל ונעש"י פרטף שלל מן כחיה שלל ולמח
וכר עדין לא נס איה אל' הארז לבר ולא לקחס כנחיה שוס דבר ואח"כ כ"ז לכפסחה כמח"ס נחלקו נפי' דלמח ופי' דלמח מנו טפס
ח"א. וכבר טרע שגל"ר מסחלקס כמחין לז"א ח"א אורו כנפסחה כמח"ס שזכר כחיה כמחין כחוכי נחכ"ס ככל טפס דל"ס ח"א ססמלך
כמטאר

היכל ה היכל דא שער ד שער כ שער המוחין פרק יא יב

דאמא פ'ד בג'ל . ודע כי כלים אלו ים בהם בח' חטיות
 ופנימיות וכל א' מסס נתלק לג' כלים כי הדטיות הם ג'
 כלים החיות כג'ל גם פנימיות הכלים נתלק לג' כלים פנימיות
 והם הנקרא מוחין ד'א כגורע . וטרע כי כל מוח אנו רק
 מחו"ב שהם אר"א וא"כ מוחין אלו נמשכין מן מוחין פלמן
 דאר"א ולקך לא נמשכו מוחין אלו בור"א אלא בהזמן מלכודס
 שוך ג' כלים דאר"א פלמן א"כ נמלא כי גם כלטודס אל גר"ן
 ים בהם פנימיות וחיותיות וכל א' נתלק לב' בח' וחס בח'
 המוחין וקרומות המוחין שהם הכלים דאר"א פלמן נמלא פחה
 כי בכל בח' הכלים טולם אפי' הקרומות ואפילו המוחין נקרא
 חיותיות והאורות טולם שהם מר"ן נקראו פנימיות . ואמר קך
 כללים פלמן בטלם נקראו חיותיות גם הם נתלקים כי ג'
 הכלים פלמן דר"א נקרא חיותיות הכלים והכלים דאמא שהם
 הקרומות וכן המוחין שבתוכם נקרא פנימיות הכלים ואח"כ
 פנימיות הכלים גם הוא נתלק לב' כי כלים דאמא שהם
 קרומות נקרא חיותיות והמוחין נקרא פנימיות . אמנם דרך כלל
 היא קך כי ג' כלים פלמן דר"א נקרא חיותיות ומהם נעשו
 העולמות והמלאכים והאורות דר"א שהם גר"ן נעשו כששטם
 ונקרא פנימיות ומב' כלים דאמא ומב' מיני מוחין שבתוכם
 נעשו לכוונת דג'ן של השגחה הפנימית . והפנין כי חזי
 שהשגחות דר"א גדולים מכלים דאמא אך כלים דאמא הם יסר
 גדולים מכלים דר"א :

ק ימן ונפשו חיותיות לחמה וחיותיות דמגמה הוא פנימיות
 אלו ופד'ו פלו ממדגמה למדגמה מד אין קן וכעד'ו בקן
 אמתי וכן בקן שמחלי כי א"א לעלות אלא כל א' בקן שלו
 (א) וזכור גם זה . ובה תבין שמהלך שמה הרבה שהותר
 פרימיות הם כבוד אחרים (ב) ורצוע והחיותיות הוא כבוד
 פנים בלי רצוע אלא כפשוטו כמו שמהלך מהו כרובה בשמות
 בג' כלים יש לר"א (ג) ולטקבא . והצנין כי אורו הפנימיות
 הם אחרים פלמיות וככאן פס שהם אחרים מספקין להיות
 פה בח' פנים אך הפנים של פה הם אחרים בערכם אמנם
 כשהאחרים הם מאוחן הפנים פלמא שלם ששם א' ובחי' א'
 אז ודא אחרים גרומים מהפנים והפנים הם פנימיות
 ואחרים הם חיותיות . ובה תבין איך ית'ם והצנוה הפנים
 פלמן שלם הם בח' אחרים דר"א כי הם רצוע קפ"ד
 ומקמ"ד וחס אל ית'ם ותכונה בח' פנים מוחין ואחרים שלם
 אמר שיהיו שמה פשוטים בלי רצוע והשטם כי אפי' שאינם
 רצוע נקרא אחרים בערך אחרים העלזנים שמשפיקין להם
 לבחי' פנים (ד) :

תחלה

היה ז'א ו' מלכות או ו' כפרים (פ) של
 ויק ולכן היה רש"י כי כל א' בחנה בפ'ם
 ואן ז' כללם בז' וע"י הפיבור נכלל זה בזה (בהם) ונמלנו
 (ו) תצ"ה בכל ו' החיותיות ש' נקדמותיה ונעשו ו'ק כל א'
 סללם בח' ז'א ו'ק ח"ק . ובמוחין דויק נדלות נלשו ו'ק
 כל א' כלול מ' . ואח"כ במוחין דג"ר בלו לו כל הג"ר שבו כל
 א' כלול מ' או בלו לו כבוד מקיף דל"מ (ז) דללם כי צ'
 סו ג"ס של ג"ר ו' דללם הם ג' אמוניות של ג"ר ו'ם
 דללם הם ר"ד של ג"ר ובוה טבין (ח) שלק ים צונן של ו'ק .
 והנה דר"א ים בו כלים והוא גוף והוא חיותיות ונתלק לג'
 בח' חזקן פיסן ופנימיות והחזקן נעשה בפבור ראשון וב' ביניקה
 שבוה הויסן והפנימיות בפבור ב' נדלות ובכל אבר מרמ"ח
 אברים ים בשבזו ג' בח' אלו ראש שוך סף בין בשור לבדו
 בין בנגד לבח בין צדין לבח בין בשמטם לבחן בכל א'
 מהם ים בו ג' כלים זה לפנים מזה והסתברות שלשון הוא
 שובי א' דשור או של כנגד וכיוצא בהם . אמנם בכל כלי מאלו
 נרדק שיערה בתוכם אור פנימי המחיה איתן ודרך כללות
 נקראו אלו האורות נשמה כלים אמנם דרך פרי"ס נתלקים גם
 הם ג' בח' אחרים דומתן נפש כבוד כלי החזקן וזוה עבד
 הסיסן ונשמה כבוד הפנימי אמנם בהזמן מתלבשין בהם הם
 מתלבשין בתוכם פ"י אמתי ולבושים אחרים והם בח' החלק
 שטמין אר"א פלמן מנח' נופס בכנים הטלדים מהם והנה
 אופן כלטעין בהמשכס בור"א מד נופא דאר"א פלמן והוא
 שם הם ג' בח' כג'ל כי גם נופא דאבא או דאמא נתלק
 לג' כלים בג'ל . אמנם ודאי שהכלי דאבא או דאמא יהיו יסר
 זכס מן הכלים דר"א פלמו יהיו הכלים דר"א בבחי' חיותיות
 אל הפנימיות שהם הכלים דאבא או דאמא נמלא כי הכלים
 דאר"א מתלבשין שוך כלים דר"א ג' בג' כולו לבוס וכלי החזקן
 דאמא יתלבש שוך כלי החזקן דר"א וכלי אמתי דאמא יתלבש
 שוך כלי אמתי דר"א וכלי הפנימי דאמא מתלבש שוך כלי
 פנימי דר"א ואח"כ יתלבשו ג' כלים דאבא ג"כ שוך ג' כלים

הוא ית'ם ו' ק' חיותיות ופנימיות
 ו' ק' חיותיות ופנימיות
 ו' ק' חיותיות ופנימיות
 ו' ק' חיותיות ופנימיות

פרק יב

העולה כי חזקן הפיבור נעשה כלי החזקן היא כלול
 מרמ"ח אברים וחס מן הפיבורים אשר בידו אר"א ש'
 מלכס שמהו ובחך כלי זה נתלבש כלי חזקן דר"א שהם סוד
 הטפות דכורא וטקבא אשר על ידם מלשייר טרם כלטעם של
 הופס וזה כלי החזקן דאמא הוא בח' קרומות (פ) ג' מוחין דפיבור
 ובחך הקרומות האלו מתלבשין ג' מוחין דפיבור מדל אמו
 ובחך המוחין האלו מתלבשין לבוס החזקן דאבא והוא גם ק
 בח' קרומות ובחוס המוחין מדל אבא ובחך בס' אלו
 מתלבשין בתוכם כלי החזקן דנפי' דר"א גם הם (י) ג'
 קרומות ובתוכם מוחין מדל אר"א ובחך כל בח' אלו מתלבש
 נפש דר"א (יא) . ואמנם טרע כי ה' מינים הם נרמ"ח וכל א'
 כלול מסלם ונמלא כי אין אפס עמרת לו עד היות בה פ'
 חלקים בג'ל והוא עד שנגמרו המוחין ומלד אר"א . אמנם קודם
 שנגמרו כלי החזקן חז"א או כבר היה בו קודם (יב) הפיבור
 בח' נפש דנפש שהיא הכל דנרמ"ח (יג) ובפיבור כנאעשה כלי
 החזקן דר"א או נכנס בו רוח דנפש וכשנמלכס בו כלי החזקן
 דאמא שהם המוחין נכנס בו נשמת נפש (יד) וכשנמלכס בו
 כלי החזקן מוח דאבא נכנס בו חיה דנפש וכשנמלכס בו כלי
 מוחין דר"א נכנס יחידה דנפש . אח"כ ביניקה נכנס בו ארמ
 וגם הוא בה' מדרגות כי תקף נאמלר נכנס בו נפש דרמח
 אח"כ כנאמנר כשיי ביניקה כלי אמתי דר"א נכנס בו רוח
 דרמח וכשנכנס בו לבוס אמתי דאמא פס המוחין דריקס שמלד
 אמא או נכנס בו נשמת רמח וכשנכנס בו לבוס אמתי דאבא
 שהם הקרומות פס המוחין שמלד אבא או נכנס בו חיה שברמח
 וכשנכנס

כלל העולה כי חזקן הפיבור נעשה כלי החזקן היא כלול מרמ"ח אברים וחס מן הפיבורים אשר בידו אר"א ש' מלכס שמהו ובחך כלי זה נתלבש כלי חזקן דר"א שהם סוד הטפות דכורא וטקבא אשר על ידם מלשייר טרם כלטעם של הופס וזה כלי החזקן דאמא הוא בח' קרומות (פ) ג' מוחין דפיבור ובחך הקרומות האלו מתלבשין ג' מוחין דפיבור מדל אמו ובחך המוחין האלו מתלבשין לבוס החזקן דאבא והוא גם ק בח' קרומות ובחוס המוחין מדל אבא ובחך בס' אלו מתלבשין בתוכם כלי החזקן דנפי' דר"א גם הם (י) ג' קרומות ובתוכם מוחין מדל אר"א ובחך כל בח' אלו מתלבש נפש דר"א (יא) . ואמנם טרע כי ה' מינים הם נרמ"ח וכל א' כלול מסלם ונמלא כי אין אפס עמרת לו עד היות בה פ' חלקים בג'ל והוא עד שנגמרו המוחין ומלד אר"א . אמנם קודם שנגמרו כלי החזקן חז"א או כבר היה בו קודם (יב) הפיבור בח' נפש דנפש שהיא הכל דנרמ"ח (יג) ובפיבור כנאעשה כלי החזקן דר"א או נכנס בו רוח דנפש וכשנמלכס בו כלי החזקן דאמא שהם המוחין נכנס בו נשמת נפש (יד) וכשנמלכס בו כלי החזקן מוח דאבא נכנס בו חיה דנפש וכשנמלכס בו כלי מוחין דר"א נכנס יחידה דנפש . אח"כ ביניקה נכנס בו ארמ וגם הוא בה' מדרגות כי תקף נאמלר נכנס בו נפש דרמח אח"כ כנאמנר כשיי ביניקה כלי אמתי דר"א נכנס בו רוח דרמח וכשנכנס בו לבוס אמתי דאמא פס המוחין דריקס שמלד אמא או נכנס בו נשמת רמח וכשנכנס בו לבוס אמתי דאבא שהם הקרומות פס המוחין שמלד אבא או נכנס בו חיה שברמח וכשנכנס

הנהרות וביצורים (ח) כן סוד נביט ג'ל נשאר כ"ל פ"ו . ופי' שר אר"א פרי' ח'ל גם פנין אין גם כמלוק אחד לכו יודים מוחין פספסה זה (ט) פסלם
 כ' עד סודם הם סוד פרי ירמח המוחין וכבר לחמה ומחמה למה וכך כרי שלטו נקו שלו . וירל דכל זה הוא נכח' ר"ם ופספסה אפס כמו ר"ם רמח
 דנינו : שכן שטן : (ג) רל כפיותיות כפיות הם כפיות שנקרא אחרים ונחיותיות כפיות הם כלי רצוע אלא שמה כפופים והסדר הוא ליסר כי פנימיות
 הם יסר שוללם אר"א (ד) לכויה ניהם כמות פנימיות שם ג'כ משוללם שמהו רצועות ונש' כג'ל הוא כפופים כפופין (כפופים של חסד ניהם רמח כפופים של
 27 נקשרת) : (ג) פנין שר כפופים ש"כ ופ"ג סכנו כפופים דר"א הוא רצוע דקדק וכלי אמתי קב"ג שהם אר"א דאלפין וכלי החזקן אר"א פשוט וכן נכלי החסד
 דר"א וכן קרומות ופולנות יע"ש : (ד) סוד נפגאר ג'ל כנחי' על כר"ק שהם נקרא עליה חין ארמח חיותיות נקראים . ומתם נכאד שר בח' א' וכוא פנימיות אלע"ט
 נכנסו כפופים ופנימיות ים מוחין : אל ואל שהם ג'ל אלא שהם נח"י שמו : אלס"ט ופי'ן כפופ שר אל"ך עד נפירא (כ"ז) : (כ) שס מלכיות וסס כפופות
 וסא וסא אר"א וכל א' : שכן שטן : (ו) ג'כ חסר האן וירל ונמלנו (בהם) נה"י בכל ו' מהדמות ונימקם מנמלנו מני' בכל א' ולי' ונפגלר שו' כו' : (ז) פספס
 פ"י דנפ"ר דללם : (ח) פפ"ר לא ויהיו לבחן אר"א קוד אחרת רמח כפופים ש"כ וחיין דקוד' נפ"ים לבלי מהו נמוחין דנפ"ר דנחי' וק' שאלו נכלמו רק
 כל אחד נכלמו מ"ם ויחמ"ר שם אפ"ס כ"ל פ"ם או ים ונון דויק (ועי'ן שפ"ר פ"ם שמו : אלס"ט ופי'ן כפופים פ"ם חס ונון אב"ל כפופים נכ"ס) : (ט) ולי' דללם נפ"ר
 שטקב או קר"א קרומות מ"ם ספולין שפכ"ר ח"ל וקרומות לבד הם הו"א אלע"ט כו' לפי שהם פנחי' כפופות כו' פ"ם ונונ"ר דנחי' כפופותין הם נחי' ככל דנרבי
 שפאלו נפון סכנים ויין נכס קין שם כלים . ואפ"ר שמה פ"י קרומות סס . שכן שטן : (י) ג' נמח ככ"י : (יא) שכלן ים ליהק"ה ש"ן ק"ט פספסס ממוחין
 ש"ן ים פנחי' מוחין אר"א ולי' ופי'ן מ"ם כפופים קוד' פ"א ח"י פ"ר פ"ל ופ"ר כפופים ספ"ה וכן פ"ר כפופים כפופים דמוחין נפגלר כפופים ממוחין
 כל ספולות כפופים כפופים כפופים ירמחין להחיותיות (ועי'ן שפ"ר פ"ם פ"ם ספ"ה) . שכן שטן : (יב) רל כפופים כפופים כ"ל : (יג) חסד לא פירכ ספ"ר
 ספ"ר כפופים כפופים כפופים : שכן שטן : (יד) שכלן נכלל ש"ן ספולות ממוחין כנחי' דרמ"ח אלא מנפסה ולי'ן ופי'ן שער ל' ספ"ה . שכן שטן :

21512

חכמות וחסדים דאבא ומת"ה דבין] שהם חכמות וחסדים דאומא ושמא פתה לבינה ונצורה דיליה ואלו הם החזון המלובשים בנה" דאבא ואומא נעשית מבין דמ"ה שהם בינה ונצורה דאבא שמתא לה פתה לחכמה וחסדים ומבין דבין הם בינה ונצורות דידה ואלו הם ד' חזון מלובשים בנה" דאומא :

אח"כ כל הב' ללמים הגזכר יתאים לז"א כי הבן יורש אביו ואמו והוא טהור לבת ומאיר לנקודת הטקבא מהמחין שבנה" דאומא שהם בין דבין ובין דמ"ה ויולאים ההארות באגד דרך החזה ח"א ומתפשטים בנקודות הטק' שנחלקה לי נקודות וע"י הארה האזכר נבנת ונעשית פרלוק נגזר מהחזה ח"א ולמטה אב"א כי נישבף לה ס"ם בכל נקודות מה' נקודות הגזכר והוא פ"ה האפל של שלם החמתון של ח"ה וב' חסדים דמ"ה והארת פרקין פתאין דמחין דמ"ה המלבישים בפרקין פתאין דמ"ה דאומא שג"ה ח"א נגדלים בכח"ב דילה וע"י ה' גזרות (6) דיסד ח"א נחקן הדעת טוק' ומל' דילה וכל האורות הגזכר שלים בדרך א' פד שיולאים כלם מהחזה ונעשים ללם פ"ג רשא דטק' ואח"כ מתפשט הללם הגזכר בכל י"ם דטק' כי לשלם כל בנין פרלוק הטק' הוא פ"ה אחר :

אח"כ נפת האסירה (3) מסתלקים הב' ללמים הגזכר מז"א ואלו החכמות והחסדים שהם הללם האבא דהייט מ"ה דמ"ה ומ"ה דבין בשאר מקוף ע"ג רשא ח"א . והביטם והגבורות עם ללם דאומא שהם בין דמ"ה ובין דבין נכנסים בטוק' שלא פ"ה ז"א ועי"כ ננסרת שאינה לרישה לו וגם ננסרו אחרי המל' דמ"ה ח"א שהם הם הפ"ם דלה שפלו בז"א ויהא בארה נקודם אחת ופתה עדלה בכל אחורי ז"א ואלו פוליס למקום אבא ואומא הם הם מקבלים המחין דפנים ואלו מודווגים ביהא ראשונה וטמן לה מ"ה דבין וה נקרא רוחא דשדי בגוזה ולפעמים נקרא חסדים ולפעמים נקרא גבורות פפס ובר ופעם טוק' פעם מ"ה ופעם בין כי פ"ה רוחא שהוא בידור הבין של חלק האקרא שלמה שהיא מלך ה' פ"ה מתבררין כל שאר בידורי השמח דבין כי הוא שורש שם בין וכל חילופים הגזכר כלם טודקס כפי מש"ש חה האוג נקרא זוג אב"א יפן דאם היו במקומם לא היו יכולים או עדיין לקבל המחין דפנים והו שמדס אב"א :

אח"כ נמשך לז"א המחין דפנים ומחזווגים שנים וטמן לה מ"ה דמ"ה חה נקרא זוג דפנים שיפס בהרשעה מ"ד והראשון הוא לעשותה כלי וכל זה הוא חזוג יעקב ורחל או פס לאה או ז"א ולאה שאו ז"א וטוק' אינם שוין בקומחם אמנם בזווג ישראל [ורחל] שהוא בשוין בקומחם עומדים שזה נשוא כגון בתופי שגם ו"ס או הוא באופן אחר כי תחילה נכנית פרלוק [הטקבא] פ"ה הארת בין דבין כי הארת מ"ה דבין שהוא חקקה מהבין סטלל לא יכלה לקבל כי תחום הוא חוץ נה"י דאבא וננסרת ת"י ללם דאומא מ"ס דמ"ה ובין דמ"ה בשאר מקוף ע"ג ז"א ובינה ונצורה דאומא שהם בין דבין ומ"ה דבין ת"י בשמאל דב' הללמים נכנסו בטוק' שלא פ"ה ז"א וננסרת וחיה לפנים ובזוג טמן לה ח"א בין דמ"ה ומ"ה דמ"ה ופעם שלא היה קן ביעקב ורחל הוא כי יעקב אין בו רק מחין דנה"י דאבא וא"כ אם היתה מקבלת תחילה בנסי' בין דבין ומ"ה דבין אח"כ היתה לריך לקבל פ"ה יעקב בין דמ"ה ומ"ה דמ"ה ויעקב אין לו בין דמ"ה כי הוא בנה"י (דאומא) [דאבא] אמנם ז"א יש לו מחין מא"א ויסל סוף ליתן לם על יד גם ק דמ"ה :

מתלבשים בכלי החיטון דמוח ומשם מתפשטים פ"ה הגידין הלבנים בנה"י דכלי השנימי דז"א נמנה דגם נפיטור יש בז"א פ"ה מתלבשים במלך ומשם מתהלח פארוחיהם פ"ה הגידין כנזכר בכל ג' כלי ח"א ולכן גם העובר יש לו כל רמ"ח איברים בכל פרטיהן ואח"כ ביניקה נמשכים ב' ללמים אחרים מלובשים כו"ק דמסו"ת ובתוכם מלובשים הנרנח"ה דרות וכנסת כסדר הגזכר בנפש ומתלבשים בכלים אמנפים דמלך ומשם מתפשטים בנה"ה דג' כלי ח"א וכל אלו הב' ללמים דעיבור ויניק' הם נמשך מחילוניות דיסו"ת ונקרא מחין דאחר או אפשר שכל א' מב' ללמים אלו טולל ב' ללמים דחילוניות ופנימות שהם אחר ופנים אלה שגם הפנים והאנימי נק' אחר וחילוניות :

אח"כ בגדלות נמשך ג' ללמים מלובשים נ"ס דג' פרטי' מ"כ דמסו"ת ובתוכם הנרנח"ה ונגנסים פל סדר האזכר בט"ר ומתלבשים בכלים הפנימים דמלך ומשם מתפשטים בנה"ד דג' כלי ז"א נמלא שם לז"א ג'ללמים דעי"מ מלובשים בג' כלים חילון אמנפי ופנימי דיסו"ת האקרא יסו"ת ובינה מלובש טוך כלים חילוניים אחר ופנים דכללות רמ"ח איברי ח"א אמנם בפרטות כל ללם מהם טולל כל המזכר דנפיטור יש בו פ"ה מלובשים טוך ג' כלי יסו"ת דהייט נה"י חנ"ה חב"ד דמל' דיסו"ת ומתפשטים בנה"י דג' כלי ח"א והיניקה כוללה פ"ה מלובשים טוך נה"י חנ"ה חב"ד דו"ק דיסו"ת ומתפשטים בנה"ה דג' כלי ח"א וטמן דגדלות טוללן כנזכר פ"ה מלובשים טוך נה"י חנ"ה חב"ד דג' פרטים כח"ב דיסו"ת ומתפשטים בנה"ד דג' כלי ח"א

באופן רשאלו אומרים שהעיבור בנה"י וכנסת אמש ועיקר גילייה ככד ומתפשטת בכלים החילוניים והיניקה בנה"ה וכנסת הרוח ועיקר גילייו בלב ועגל הלב וכל כלים אמנפיים והגדלות בחב"ד וכנסת השממה ועיקר גילויים במוח ועגל המוח וכל כלים השמיים איש מדבר בכללות כי אם בפרטות דהייט עיבור דכל א' מהם וק יניקה דכל א' מהם וכן גדלות דכל א' דג' בחי' הגוללים הגזכר : **ודע** דכל ה' ללמים האזכר עם ה' בחי' נרנח"ה הגזכר דיסו"ת האקרא קשטת אחד וגדלות אחד שהם כ"ה בחי' דנשמה כלם מתפשטים בכ"ה פרלופי בינה ח"א ואח"כ לוקח ה' ללמים דאומא שילחין והם קשטת ב' וגדלות ב' והם כ"ה בחיטות דחיה ומתפשטים בכ"ה פרלופי חכמה ח"א . ואח"כ לוקח ה' ללמים דאומא והם כ"ה בחי' דיחידה ומתפשטים בכ"ה פרלופי כתר ח"א כי הו"ק כבר היו שלמים מאליהם שהם כ"ה בחי' דנפש וכ"ה בחי' דרוח וכל האזכר הוא פ"ה יסו"ת כי ח"א שפלה ז"א למעלה מיסו"ת דקודם שפלה ח"א כבר יסו"ת פלו למעלה ממנו אלא כשמקבל המחין מיסו"ת במקומם נקרא מחין דיסו"ת וכשמקבל המחין מיסו"ת כשהם במקום או"א שילחין נקרא מחין דאומא וכשמקבל המחין מיסו"ת כשכבר פלו למקום ח"א נקרא מחין דא"א דכבר ידעת כי הגלים הם הפוליס והשלמות בשאר במקומו וכל הלאמים הגזכר הם דחילוניות הנקרא אחר ואלו נקרא שוין עומדים אב"א דהרי עדיין לא באו רק אחר דיליה ודילג . ואח"כ לוקח ט"ו ללמים אחרים דפנימיות הנק' פנים מיסו"ת ומא"א וח"א פ"ד הגזכר באחור ואלו מתפשטים בפנים . דפנים דכח"ב דו"ק ואלו עומדים זו"ן פד"ם :

ודע דכל ללם כלול ממ"ה ובין אלא דללם דאבא הוא מ"ה דמ"ה ובין דמ"ה וללם דאומא הוא מ"ה דבין ובין דבין ובעת הזווג נחלפו ולקח אבא המ"ה דבין ומן לאומא הבין דמ"ה ונעשה אבא ממ"ה דמ"ה [שהם

הגזחות וביאורים (ח) מ"ה ומ"ה כו"ק שהם נוסבא ומלמס דו' נלמדי כי סדר חן ככנס ומש"ס חמ"ן נארכה נשאר חקן נוקבא פ"ו ונשאר פיהו פ"ה ד' ונע"ה מסכת קטנות רחל : (ג) כל פלן וס' הוא נשאר המחין פ"ה ח"ה דגלים לחיכים הם [שאר] נכנס :

תם ונשלם קונטרס חסדי דוד הגאונים ותנחומים מזהב ונפת צופים. תהלות לאל זוקף כפופים .

[סד:]

חֲסָדִים

להמשיך ב' חסדים דנצח והוד דאימא לנצח והוד דז"א (O)

יהוה

לג' כלי הוד דז"א

אדנִי

א צבאו צבאות

אות

יהוה

לג' כלי נצח דז"א

יהוה

צ צב צבא

צבא

טוֹבִים

לעשות חו"ב דיעקב מהארת נו"ה דמוחין דאבא שבחו"ג דז"א לפני פ"ע דנו"ה דז"א

איהיה
יהוה

יוד ה' וי' ה'

ג' כלי בינה דיעקב

אלף הה' יוד הה'

איהיה

א, אה, אהי, אהיה

איהיה
יהוה

יוד ה' וי' ה'

ג' כלי חכמה דיעקב

יוד הא וו הה'

יוד, יוד הא, יוד הא וו, יוד הא וו הה'

י, יה, יהו, יהוה

[העתקה מסידור היר"א ח"א עמוד 615 ד"ה סדר (מובא גם בסידור של הרב הדאיה עמוד 337), בתוספת נופך עפ"י מו"ר הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א (O)]

סדר בנין ותיקון פרצוף האחור דרחל בעמידה, שעדיין היא עומדת בבחינת נקודה כלולה מעשר נקודות, שהם [אותם י"ס דמלכות, נחלקו ונעשו] העשר מלכיות די"ס הראוים לה. ועתה [ע"י אטב"ח] צריך להוסיף על כל נקודה [שרשית] ט"ס, לעשות מכל נקודה פרצוף אחד [היינו שכל ספירה תהיה שלימה ב"ס פרטיות שבה], ויהיו עשרה פרצופים שוים זה את זה בשוה מן הטבור דז"א ולמטה (ע"ח סוף פ"ו משער י"ט).

○ קשה לפי השד"ה (פא"ה דף ש' ע"א), שהרי כל מוח נכנס וחסדו עימו, היה צריך להיות בהגדול-הגיבור-והנורא. עי' הגהה בתיבת הגדול, בהמשכת חסד דחסד.

✻ כוונות האטב"ח מעודכנים לפי הבנה חדשה בישיבה, בעיקר עפ"י מובא שערים דף נ"ב ע"ג-ד', דרוש ז' (ד' בחינות גורמי הגדלה: מוחין - חו"ב, חו"ג, לבוש נה"י דאימא, לבוש נה"י דז"א). כלומר, בחינות אלו אינם ניתנים לנוק', אלא גורמים לבחינה נוספת שכנגדם להינתן לנוק' (בחי' הגימטריא דמ"ה וב"ן דמוחין דאימא, שהרי בחי' האותיות נשארות בז"א). ועצם ההגדלה (השלמה ליי"ס פרטיות דכל אחת מי"ס דרחל) תבוא מחלקי בירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, כמסודר בסידור היר"א ח"א 615 והלאה. וכן עי' עץ חיים שער המוחין פ"ט, ח"א דף ק' ע"א-ד', בענין בנין הנוק' באטב"ח הנעשה ממ"ה וב"ן דמוחין דאימא. ועי' גם בחסדי דוד תוך אות ק"כ, דף נ"ו ע"ב ד"ה אח"כ (הראשון).

להמשיך הארה [מפ"ת (יר"א)] דנו"ה דמוחין דאבא [שבחו"ג דז"א (יר"א)], לפ"ע דפ"ת דמוחין דאימא, שבפ"ע דנו"ה דז"א, לתת בהם (במוחין דאימא) כח לתקן חו"ב דרחל

לתת כח מנו"ה דמוחין דאבא

הארה דהוד דאבא

אהיה
יהוה
יוד הי וין הי

הארה דנצח דאבא

אהיה
יהוה
יוד הי וין הי

לנו"ה דמוחין דאימא

[סה.]

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

[ג'ז]

[ב'ז]

וגם להמשיך הארה מהוד דאימא (לבוש) שהוא הוי"ה בקבוץ, וגם [הארה] ממוח הבינה שבתוכו שהיא הוי"ה בקבוץ [להוציא כנגדו ספי' חו"ב דמ"ה וב"ן], לתקן חו"ב [פרטי, דבינה] דרחל.

ועל ידי הארת החסד דהוד (או"ח^(O)) שהיא הוי"ה בקבוץ (שנמשך בתיבת חסדים), להגדילה [משאר בירורי אור' דחלקה, עם המל'], ויהיו י"ס [פרטי דבי' דרחל]^(א)

להמשיך ממוח חכמה דאימא שבפ"א (עליון) דנצח דז"א שהוא הוי"ה בחיריק, [הארה להוציא כנגדו ספי' חכמה דמ"ה וב"ן], ולתקן חכמה [פרטית, דחכמה] דרחל. ועל ידי הארת החסד דנצח (דאו"ח^(O)), המגדיל דז"א שהוא הוי"ה בחיריק (שנמשך בתיבת חסדים), להגדילה [משאר בירורי אורות דחלקה, עם המלכות], ויהיה י"ס [פרטיות דחכמה דרחל]

† (הגדלה)

‡ (נקודה שורשית)

† (הגדלה)

‡ (נקודה שורשית)

ממוח בינה דאימא
שבפרק א' דהוד דז"א

אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

ממוח חכמה דאימא
שבפרק א' דנצח דז"א

יוד הי וין
יוד הי ואו
יוד הא ואו
יוד הה וו

[הוד] (מים מגדלים-או"ח) : [מנוח בינה (בהוד)] [לבוש הוד (דאימא)] :

יהוה

יהוה

יהוה

[נצח] (מים מגדלים-או"ח) : [מוח חכמה (מלוּבש בנצח)] :

יהוה

יהוה

ג' כלי בינה דרחל
אלף הה יוד הה
אהיה
א אה אהי אהיה

ג' כלי חכמה דרחל
יוד הא וו הה
יוד. יוד הא. יוד הא וו. יוד הא וו הה
י יה יהו יהוה

○ עיין ע"ח ח"ב דף ט"ז ע"ג הגהת השמ"ש אות א', דף י"ב ע"ג, דף נ"ד ע"א. מבו"ש דף נ"א ע"ב.

שה"ק דף פ"ב ע"ב.

עיין בהקדמות מו"ר הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א על אטב"ח, בענין ב"ח - ג"ז, מוזכר שהאור חוזר דנו"ה הוא המגדיל. ועי' שם גם בענין לבוש הוד דאימא, שלכאורה היה צריך להיות שם קמ"ג ולא הוי"ה פשוטה.

א. עיין בשער הירח דרוש ד'.

חיצוניות דפנימיות (כלים חיצוניים)

יכוין להמשיך נו"ה דאו"פ דאו"א לפרצוף הפנימי דחיצוניות דפנימיות דנו"ה דז"א,

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

להוד דפרצוף הפנימי
דחיצוניות דפנימיות דז"א.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

לנצח דפרצוף הפנימי
דחיצוניות דפנימיות דז"א.

ומפ"ע שבהם להמשיך או"מ לחו"ב דיעקב ורחל (O)

לג' כלי בינה דיעקב ורחל
אֱלֹהֵי הַיּוֹד הַהּ
אֱהִיָּה
א, אה, אהי, אהיה

לג' כלי חכמה דיעקב ורחל
יֹד הָאֵל וְהַהּ
יֹד, יֹד הָאֵל, יֹד הָאֵל וְהַהּ
י, יֵה, יְהוּ, יְהוָה

[סה:]

קוֹנֵה הַכֹּל

פנימיות דפנימיות

(א) יכוין להעלות שרשי הה"ג וכללותם וכללות כללותם מב' פרקין עי' דיסודות דישסו"ת שבדעת דז"א דב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן, למ"ן לב"ן דמ"ה ולב"ן דב"ן דב"ן דאז"א (נשאר רשימו)

ה"ג דאימא		ה"ג דאבא (לפני חילוף)	
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
	יְהוָה		יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ולזווג ב' מזולין נוצר ונקא.

אלף יהי יהי יהי יהי יהי יהי

ולחמשיך אור גדול ממזול ונקא לדעת דאז"א ולזווגם.

זיווג אז"א	←	ונקה
יאההויה		אלף יהי יהי יהי

להמשיך מזווגם ה"ג חדשות וכללותם וכללות כללותם דב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן

ה"ג דאימא		ה"ג דאבא	
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
	יְהוָה		יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ולחמתיק את הה"ג הישנות בה"ג החדשות. ולחמשיך כל העשרים גבורות הנז' לב' פרקין עילאין דיסודות דפר' חו"ב וחז"ג דפר' חכמות [דכתרים, דנה"י] דבינות (ובחזרה דחכמות) דישסו"ת, לחברם עם הרשימו שלהם והם יו"ד גבורות אחרות, והרי הם שלושים גבורות ממותקות. ולחמשיך כולם לדת"י דדעות דחו"ב וחז"ג דחכמה דכתר דנה"י דבינה דב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן דז"א

א. כוונה זאת יש ס' שהיא כתובה ויש סידורים שאינה כתובה וכתב מו"ר הרש"ש ז"ל בספרו הקדוש נה"ש דכ"ב ע"א וז"ל: וענין עליית מ"ן דגבו' דאז"א בקונה הכל שנתבאר בדרוש עמון ומואב כבר אמרתי כי זה כמה שנים אני מכוין על פה מה שחנני ה' ית' עד שאכתוב העמידה כראוי ע"ש. ולפיכך סידרתי כאן ועל שאינה כתובה בכל הסידורים לא חששתי מזה לומר שאינה צריכה מטעם האמור והמעייין יבחר. יא"ה

[סו.]

פנימיות דפנימיות

(O) לזווג תרין מזלות נוצר ונקה דדיקנא דא"א

אלף יוד ה' ה' ויו ה' ה'

ולחמשיך אור גדול למנוח וכלי חכמה דז"א ומשם לכל י"ס דז"א,
להאיר אור גדול בנו"ה^(א) ויסוד דז"א להאירו ולגלותו

**אהיה
יהוה**

ג' כלי חכמה דז"א

**יוד ה' ואו הא
י' יה יחו יהוה
יוד הא ואו הא**

**אהיה
יהוה**

**אוהויהו אוהויהו
יהויהו יהויהו**

**אהיה
יהוה**

ג' כלי הוד דז"א

**או-נ"י
א צבאו צבאות
ארת**

ג' כלי יסוד דז"א

**יאהדוניה
שין, שיין דלת, שיין דלת יוד
שיין דלת יוד**

ג' כלי נצח דז"א

**יהוה
צ צב צבא
צבא**

חיצוניות דפנימיות (כלים חיצונים)

לזווג ב' מזלות נוצר ונקה דדיקנא דא"א^(O)

יוד אלף ה' ה' ויו ה' ה'

ולחמשיך אור גדול לדעת דבין או"א וממנו ימשיך או"פ לתקן ולעשות יסוד דז"א החדש

**אוהויהו אוהויהו
יהויהו יהויהו**

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניה

**שין, שיין דלת, שיין דלת יוד
שיין דלת יוד**

O עי' באתי לגני ח"א דף פ"ה סע"א. להביא נה"י חדשים דז"א, ג"ר דאבא, לדחות חג"ת, בלי עיכוב בגרון.

א. עיין ע"ח שכ"ט פ"ח, ח"ב דף כ"ה ע"ב.

◇ עי' שעה"כ דף ל"ד סע"ד, אימא מתפשטת עד הוד. לכן צריך זווג נו"נ לתת כוח לאימא לעשות יסוד.

להמשיך פ"ע דאבא לחב"ד דז"א, ולדחות החג"ת לחג"ת ופ"ת דנה"י לנה"י דז"א [סו:]

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי ויו הי

לג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הי ויו הי

לג' כלי דעת דז"א

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ולדחות החג"ת לחג"ת דז"א.

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

לג' כלי ת"ת דז"א^(א)

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

לג' כלי גבורה דז"א

אלף, אלף למד, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד במם
יהוה

יכוין לדחות אלו המוחזין דקטנות (כל ה 60) לנה"י דז"א האמצעי ולכלול אותם ביסוד
חכמה
אלף למד הי יוד במם
דעת דחסדים
אלף למד הא יוד במם
בינה
אלף למד הה יוד במם
דעת דגבורות
אלף למד הא יוד במם

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי ויו הי

לג' כלי נצח דז"א

יהוה
צ"צב צ"בא
צ"בא

ולדחות הנה"י לנה"י דז"א

אוהויהו אוהויהו
יוהויהו יוהויהו

יוד הי ויו הי

לג' כלי יסוד דז"א^(ב)

יאהדוניה

שין, שיין דלת, שיין דלת יוד
שיין דלת יוד

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי ויו הי

לג' כלי הוד דז"א

אזני
א צבאו צבאות
ארת

[סז:]

א. א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות ג"פ עילאי דנה"י עם ג"פ תתאין דחג"ת דז"א (ולהלכיש) [ולחברם עם] ג"פ אמצעים דנה"י דיש"ס. ועי"כ נעשים ג"ס חג"ת, כל אחד כלולה מת"פ (תלת פרקין).
ב. א"ה בס"ה כ"כ יכוין להתחבר פ"ת דנה"י דיש"ס עם פרקין אמצעיים ותתאין דנה"י דז"א. ועי"כ נעשים ג"ס נה"י כל אחד כלולה מת"פ (תלת פרקין).

יכוין להמשיך כללות ה' חסדים דדעת התחתון, ליסוד דז"א (סיום מערכת ההארות, והוא בניית עצמות היסוד)

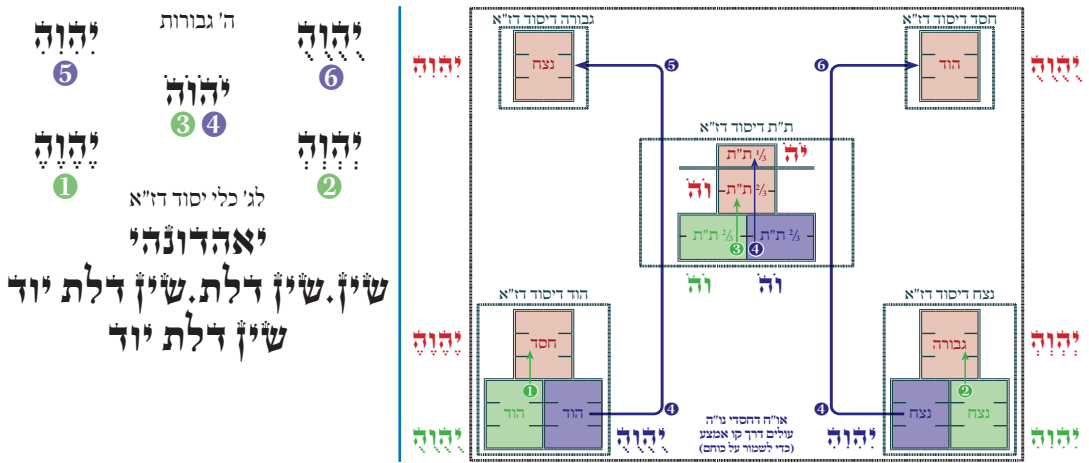

(מכאן מתחילה מערכת הענפים, מיתוק הגבורות לפני נתינתן לדעת דנוק' - ד"ו). ולהוציא ה' שלישים דת"ת ונ"ה דחסדים דז"א מיסוד דאימא, ושם מתרבה אורם ונגדלים ונכפלת הארתם (או"ח), ולהמשיכם ליסוד דז"א^(א)

ב"ש דת"ת ונ"ה דחסדים

ולהמשיך מהדעת את ה' גבורות ליסוד דז"א (במרוצה), מתתא לעילא, ה' גבורות דחו"ג לנ"ה דיסוד, והתנ"ה לחג"ת שביסוד

א. עיין בשער כ"ה דרוש ב' סדר ירידת חו"ג מ"ק ומ"ב (ע"ה ח"ב דף ה' ע"ג).

(המיתוק לפי סדר הגבורות) להמתיק ג' גבורות פחות שלישי דחג"ת שבתנ"ה דיסוד, בג' חסדים
פחות שלישי (דתנ"ה) שבתנ"ה דיסוד [דז"א]

להעלות כפל אור חוזר דחסדים דב' שלישי ת"ת ונ"ה, מן תנ"ה דיסוד, דרך קו אמצעי (כדי שלא
ייחלשו), ולהמתיק השליש העליון דגבורה דת"ת ונ"ה דגבורה, שבחו"ג [ושליש עליון דת"ת]
דיסוד [דז"א]

סדר בקיעת הלבושים (כל חסד הולך לספירה ובוקע שם את לבוש דאימא)
(א) 7 להעלות אור החוזר דחסדים הנז' (תנ"ה), מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שבתוך (ב)
יסוד דאימא שבחזה דז"א.

(ג) (או"פ שלהם - דתנ"ה - לתוך יסוד דאימא, ואו"מ שלהם - דתנ"ה - על גבי היסוד דאימא, ועל ידי כן נבקע היסוד דאימא).

[או"י דחג"ת, הולך למקומו בכלי החג"ת דז"א 1 2 3]

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים ד [או"ח ד] חסד, לחכמה. ושליש תחתון, לחסדים דדעת.
וכפל ה' ב' שלישים העליונים ד [או"ח ד] גבורה, לבינה. ושליש תחתון, לגבורות דדעת.

א. עיין בשער כ"ה בדרוש ג' ובדרוש ו'.

ב. א"ה יש סידורים שכתוב יסוד דאימא, ויש סידורים שכתוב יסוד דישסו"ת, והמעיין יבחר.

ג. בסידור המודפס, ההוראה בסוגריים ליד הגהה ג', מופיעה כאן. כלומר, בקיעת יסוד דאימא נעשית לפני ההכפלה.
א"ה כך כתבו בקצת סידורים, לכן מסודר כאן בין שני הצאי לבנה. ועיין בספר ענ"ה דף ט"ז ע"א אות נ"א מה
שכתב על זה, ועיין שם. [ועיין ע"ה ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג'].

[סח.]

להמשיך ל"מ דישסו"ת, מקיפים על גבי רישא דז"א (O)

מקיפי מ' דישסו"ת (ב)

		אֱהִיָּה	אֱהִיָּה		
		יְהוָה	יְהוָה		
אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

מקיפי ל' דישסו"ת (א)

		אֱהִיָּה	אֱהִיָּה		
		יְהוָה	יְהוָה		
אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

O הי"ן: כוונת מקיפי ל"מ דאו"א כאן סודרה עפ"י סידור כת"י הר"י אדרעי ליום חול.
עפ"י הרה"ג שד"ה, יש להקדים את התבונה ליש"ס.

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ה [יחד עם או"ה דאו"ה] לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ה [יחד עם או"ה דאו"ה]
[כט.] דחסדים דנצח הנז' שעלו ליסוד דתבונה, להורידם לנצח דז"א
דחסדים דהוד הנז' שעלו ליסוד דתבונה, להורידם להוד דז"א

7

נצח דז"א

יהוה

ג' כלי נצח דז"א

יהוה

צ צב צבא

צבא

להמשיך ג"ש [דאו"ה] דאו"ה דחסד דנצח, להכמה דנוק'

8

או"ה דאו"ה דחסד דנצח דז"א

יהוה

לג' כלי חכמה דנוק'

יוד הא וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא וו. יוד הא וו הה

י יה יהו יהוה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לח"ן דנוק' (ב)

9

הוד דז"א

יהוה

ג' כלי הוד דז"א

אדני

א צבאו צבאות

אות

להמשיך ג"ש [דאו"ה] דאו"ה דחסד דהוד, לבינה דנוק'

10

או"ה דאו"ה דחסד דהוד דז"א

יהוה

לג' כלי בינה דנוק'

אלף הה יוד הה

אהיה

א אה אהי אהיה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לג"ה דנוק'

להמשיך מיסוד דז"א (לאחר מיתוק) ה' גבורות (דרך החזה) (ברכת הבית ברובה) לדעת דרחל. ולתקן דעת הנז' [משאר בירורי אורות דחלקה, עם המלכות], ונשלם ליי"ס [פרטיות דדעת] (דהיינו, ה"ג עם השורשית - 1, ונתוסף עוד ד')

לתקן דעת דיעקב לפני פרק עליון דיסוד דז"א. ולהמשיך חשבון הכ"ל משם ע"ב דיסוד דאבא. ולהמשיך ג"כ ה"ה מיסוד הנז', לדעת דיעקב (נשאר טו"ב ביסוד דאבא)

יוד הי ויו הי

ה' חסדים

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

לג' כלי דעת דיעקב

יוד הה וו הה

יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא וואו. יוד הא וואו הא

י (נקודה שורשית)

ד (הגדלה)

ה"ג (תוספת לשורשית וגם מגדילים)

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

לג' כלי דעת דרחל

יוד הה וו הה

יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא וואו. יוד הא וואו הא

א. א"ה נ"ל כי צ"ל נו"ה דוקא, ומ"ש כאן נה"י הוא ט"ס. וכג"כ מ"ש כאן כלי ת"ת דז"א, וגם הוי"ה בניקוד חולם גם זה ט"ס. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו עליהם הקולמוס. לכן סידרתים כאן בין שני חצאי לבנה. וא"ש את"מ.
 ◊ עיין אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. וכן דף י"ב ע"א אש"ל אות י"ג: או"ה דחסדי נו"ה חוזרים לגופא דז"א ובוקעים את לבושי הנז"ה דאימא כדי לבטל את החציצה (לבוש) בין האור והכלי דנז"ה דז"א.
 עיין ע"ח ח"ב דף מ"ח ע"ב: יש לסיים את ז"א (כולל הכתר שלו) לפני תחילת בנין הנוק'. עיין באתי לגני ח"א דף פ"ט ע"א, ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד. יוצא שעיקר בנין החו"ב דרחל הוא כאן, ולא ב"טובים" (ב"ג ז').
 ב. עיין בשער ל"ה פ"ה.

לתקן י"ג תיקוני דיקנא דיעקב, כי קונה הכל גי' א"ל פשוט ומלא, והוא תיקון הראשון ואחריו לתקן כל הי"ג
אל, אלף למד (גי' קונה הכל) **רזום, וזנון, ארך, אפים, ורביזסד,**
ואמת, נוצר-זסד, לאלפים, נושא-עון, ופשע, וזטאה, ונקה.

וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת

[כ"ט:]

חיצוניות דפנימיות

או"פ ממוחין דאבא שביסוד
 ז"א לעשות חג"ת דיעקב
 ורחל

פנימיות דפנימיות

וזוכר גי' ע"ב וקס"א דאו"א.
יוד הי ויו הי ע"ב
אלף הי יוד הי קס"א

לתקן חג"ת דפנימיות דיעקב ממוחין דאבא שהוא ע"ב לפני (בפנים) חג"ת (פ"א)

דנה"י דז"א

יוד הי ויו הי

ג' כלי גבורה דיעקב

יהוה
אלהים
אכדטם

ג' כלי ת"ת דיעקב

אלף למד הי יוד ממ
צבאות
השתפא

ג' כלי חסד דיעקב

אלף למד
אלף, אלף למד
אל

להמשיך הארת (דרך לבושים) ג' גבורות עליונות (חג"ת) בלבושי יסוד דאימא וז"א, לחג"ת שלה (רחל).
 להמשיך אור ממוחין דקס"א דאימא שבחג"ת (פ"א) דנה"י דז"א (עומד כנגד חג"ת דרחל), להוציא
 ולתקן [כנגדם מאח' דג"פ] חג"ת דרחל (בחג"ת דרחל יש ב' כיסויים, אימא וז"א) [מבירורי אורות דחלקה]

אלף הי יוד הי

להמ' [ולהוציא ספי' כנגד] גבו' דגבו',
 והאר' הוד דאימ' שבפ"א דהוד דז"א,
 ולתקן [ספי' ה] גבו' דרחל כלול מ"ס

פ	כ
(הגדלה)	(נקודה שורשית)
גבורה דגבורה (מגדיל)	הארת לבוש הוד דאימא
יהוה	אלף הא יוד הא

ג' כלי גבורה דרחל
יהוה
אלהים
אכדטם

להמשי' [ולהוציא מ] ג' גבו' דתנ"ה
 ולבנות ולתקן ספירת ת"ת דרחל
 כלול מ"ס (ברכת הבית ברובה) (◇)

ע	ל
(הגדלה)	(השורשית ביסוד)
ג' גבורות דתנ"ה: (בסיס ומגדיל)	ג' גבורות דתנ"ה: (בסיס ומגדיל)
יהוה	יהוה
אלף למד הי יוד ממ	אלף למד
צבאות	אלף, אלף למד
השתפא	אל

ג' כלי ת"ת דרחל
אלף למד הי יוד ממ
צבאות
השתפא

להמשיך גבורה דחסד (מגדיל)
 ולבנות ולתקן [עם המלכות],
 ספירת החסד דרחל כלול מ"ס

צ	י
(הגדלה)	(נקודה שורשית)
גבורה דחסד (מגדיל)	גבורה דחסד (מגדיל)
יהוה	יהוה

ג' כלי חסד דרחל
אלף למד
אלף, אלף למד
אל

א. עיין ע"ח ח"ב שער ל"ה שער הירח כולו, ושם בדרוש אטב"ח. [וכן ע"ח ח"ב דף נ"א סע"ד]. ובמבוי"ש
 שער ו' ח"א דרוש ו' (דף נ"ב ע"ב).

◇ ת"ת דנוק' קיבל חצי שלישי דכלי ת"ת דז"א. לכן השורשית של הת"ת דנוק' יכולה לרדת ליסוד
 דנוק' (כאן - יר"א ח"א 626), שאין ליסוד דנוק' על מי לסמוך כנגדו בז"א (ע"ח ח"ב דף נ"א ע"ד).

[ע.]

להמשיך חלק הרביע הב' דשליש או"ח דחסד דת"ת דז"א העומד על גבי כתר דרחל,
לתוך כתר שלה

רביע ב'
יהוה

לג' כלי כתר דרחל

יוד הא ואו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הה

י יה יהו יהוה

ומביא גואל

חיצוניות דפנימיות

להמשיך אור פנימי ממוחין דאימא
שביסוד ז"א, לעשות נה"י דיעקב ורחל

פנימיות דפנימיות

לתקן נו"ה דיעקב לפני (בפנים) נו"ה
(פ"ת) דנה"י דז"א, ויסודו מאור יסוד
דאבא, היוצא מיסוד דנה"י דז"א

ג' כלי הוד דיעקב

אלהים

א, אל, אלה, אלהי, אלהים

במוכן

ג' כלי יסוד דיעקב

שיין דלת יוד

שדי

ש, שד, שדי

ג' כלי נצח דיעקב

אל

א, אל

בם

לבני בנייהם

להמשיך גבו' דהוד דז"א (מגדיל). [ולחמי'
ספי' אחת מהארת פ"ת ד] הוד דז"א ו[פ"ת
דפ"ת דהוד] דאימא שבתוכו [עם המל'
(ג' נקו'), ולהכותם זב"ז (9 נקו'), ולבנות
ולתקן י"ס דהוד דרחל [מבירורי חלקה]

ץ

(שורשית דהוד)
(יהוה)

לבוש דפ"ת דהוד דז"א
אות

לבוש הוד דאימא
אלף הא יוד הא

ג' כלי הוד דרחל

אלהים

א אל אלה אלהי אלהים

במוכן

ק

(הגדלה)

הוד (מגדיל)
(עבר בנצח)

יהוה

הכאה

ף

(הגדלה)

כללות ה' גבורות
(מגדיל)

יהוה יהוה

יהוה (יוהוהו)

ג' כלי יסוד דרחל

שיין דלת יוד

שדי

ש שד שדי

ר

נקודת הת"ת
(שורשית שירדה
ליסוד)

יהוה

(שורשית דיסוד)
(יהוה יהוה)

ס

(הגדלה)

נצח (מגדיל)

יהוה

מ

(שורשית נצח)
(יהוה)

הוד (במעבר)

יהוה

לבוש מפ"ת דנצח דז"א
צבא

לבוש נצח דאימא
אלף הי יוד הי

ג' כלי נצח דרחל

אל

א אל

בם

להמשיך חלק הרביעי השלישי דשליש אור חוזר דחסד דת"ת דז"א העומד ע"ג הכתר דרחל לתוך הכתר שלה

[ע:]

יהוה רביע ג'

לג' כלי כתר דרחל

יוד הא ואו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הה

י יה יהו יהוה

למען שמו

לעשות ולתקן מלכות דיעקב היוצא מאחורי ע"ב דאבא ופנים דקס"א דאימא ג' שמו

יוד, יוד הי, יוד הי ויו, יוד הי ויו הי

אלף הי יוד הי

ג' כלי מלכות דיעקב

אלף דלת נוך יוד

אדני

א אד אדני אדני

להמשיך כללות דכללות ה"ג למלכות דרחל, ולהמשיך [ולהוציא מן] הארת ג' שמות

דתנ"ה בלבושי נה"י דאימא, ג' ספירות] למלכות דרחל, ולבנותה ולתקנה כלולה מ"ס

(ב) כללות דכללות ה"ג (מגדיל) [משלים] (א) ותנ"ה - [ש] (במקום שורשית, ע"ה ח"ב דף נ"ב אע"א)

יהוה	יהוה	יהוה	אלף	יהוה	יהוה
	יהוה	יהוה	אלף		
		יהוה	אלף	יהוה	יהוה

(תם*)

ג' כלי מלכות דרחל

אלף דלת נוך יוד

אדני

א אד אדני אדני

ויכוין להמשיך הב' גבורות מנז"ה[•] דרחל, ליסודה. (ולהמשיך להם הארה מיסוד דאבא שביסוד דז"א)

יהוה יהוה

ג' כלי יסוד דרחל

ש"ן דלת יוד

שדי

ש שדי שדי

10 (ב) ולהמשיך סיום הגה"י חדשים דייסו"ת לתוך כתר שלה. ולהמשיך הארת המוחין דאימא שבכתר דז"א [ע.א.]

אָהִיָּה
יְהוָה

אָהִיָּה אָהִיָּה אָהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

9 ולהמשיך עוד ט"ס [ו] עם הנקודה [השורשית] שבה, נשלם כתר שלה ל"ס, אט, מאחורי ב"ש דת"ת דז"א.

8 (א) להמשיך חלק [הרביעי] הרביעי דחסד דת"ת לכתר שלה.

רביע הרביעי

יְהוָה

ג' כלי כתר דרחל

יֹד הָא וְאֵן הָה

יֹד. יֹד. הָא. יֹד הָא וְאֵן. יֹד הָא וְאֵן הָה

י יְהִי יְהוָה

ומשם לכתר דרחל

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי דעת דרחל

יֹד הָה וּו הָה

יֹד. יֹד. הָה. יֹד הָה וּו. יֹד הָה וּו הָה

יֹד. יֹד. הָא. יֹד הָא וְאֵן. יֹד הָא וְאֵן הָה

ומשם לדעת דרחל

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי ת"ת דרחל

אַלְף לְמֵד הִי יוֹד מֵם

צַבֹּאוֹת

הַשְּׁתַּפֵּא

2 להעלותם מחוברים יחד דרך קו אמצעי, ליסוד דז"א שבת"ת שלה

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁין דֶּלֶת יוֹד

שָׁדִי

שֵׁ שָׁדִי שָׁדִי

← ולהמשיך [הארה] מאחור ופנים דיסוד דאבא שביסוד דז"א, שהוא ריבוע ופשוט דשם ע"ב (ג"י אהר"ן), ליסוד דרחל, שמכח הארה זו הוא מקבץ את הב' גבורות, להעלותם עד הכתר דנוק' (ג"י אהר"ן), ליסוד דרחל, שמכח הארה זו הוא מקבץ את הב' גבורות, להעלותם עד הכתר דנוק'

יֹד. יֹד. הִי. יוֹד הִי וְיוֹן. יוֹד הִי וְיוֹן הִי קפ"ד

יֹד הִי וְיוֹן הִי ע"ב ג"י אהר"ן

להעלות הב' גבורות [דנו"ה] מיסודה,

א. א"ה המשכה זו של חלק ה' הוא אחר עליית הב' גבורות של נו"ה מן היסוד עד הת"ת שלה עד הדעת עד הכתר שלה, כמבואר בשער ל"ד פ"ו. וא"כ כוונת דף זה הוא מלמטה למעלה, וזה פשוט.

ב. גה"י חדשים, עיין בשער כ"ג פ"ד ושער כ"ה פ"ה.